

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-1920/2025-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mirte Matić, predsjednice vijeća, Ružice Omazić, sutkinje izjaviteljice i Kamelije Parać, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja FELICITER d.o.o. u stečaju, OIB 33362149552, Sesvete, Ulica Marina Studina 40, kojeg zastupa punomoćnik Dragan Ilić, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika JOZE ŠARIĆA, OIB 57218577979, Zagreb, Ulica Božura 12, kojeg zastupa punomoćnica Ivana Primorac, odvjetnica u Zagrebu, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja, odlučujući o tuženikovoј žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2427/2023 od 13. veljače 2025., u sjednici vijeća održanoj 15. listopada 2025.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2427/2023 od 13. veljače 2025. u točki I. izreke i u točki II. izreke u dijelu u kojem je tuženiku naloženo da naknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 148.166,63 EUR.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2427/2023 od 13. veljače 2025. u točki II. izreke u dijelu kojim je tuženiku naloženo naknaditi tužitelju parnične troškove u iznosu od 31.597,74 EUR i sudi:

Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu parničnih troškova u iznosu od 31.597,74 EUR kao neosnovan.

III. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troška žalbenog postupka u iznosu od 25.444,86 EUR.

IV. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troškova odgovora na žalbu u iznosu od 20.159,31 EUR.

Obrazloženje

1. Presudom poslovni broj P-2427/2023 od 13. veljače 2025. Trgovački sud u Zagrebu utvrdio je da je neosnovana i da ne postoji tražbina drugog višeg isplatnog reda tuženika Joze Šarića, OIB 57218577979, Zagreb, A. Nuića 37, u iznosu od

1.615.761,94 EUR prema stečajnom dužniku Feliciter d.o.o. u stečaju, u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem St-101/2021 (točka I. izreke), te je naložio tuženiku da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 179.764,37 EUR uvećano za pripadajuće zakonske zatezne kamate (točka II. izreke).

2. Protiv navedene presude tuženik je podnio žalbu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i odluke o troškovima postupka s prijedlogom ovom sudu da presudu preinači ili ukine uz naknadu troškova žalbenog postupka. U žalbi je, u bitnom, naveo da je presuda proturječna i protivna zakonu jer je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio da je predmetna tužba podnesena pravovremeno. Pojasnio je da je prvostupanjski sud u postupku koji se vodi nad tužiteljem donio rješenje poslovni broj St-101/21-49 od 17. siječnja 2023. koje je istog dana objavljeno na e-Oglasnoj ploči sudova, da protiv tog rješenja o upućivanju u parnicu tužitelj nije podnio žalbu, te da je sukladno čl. 12. st. 3. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/25, 104/17 i 36/22; dalje: SZ) rok za žalbu počeo teći 26. siječnja 2023. i istekao 22. veljače 2023., stoga da je u odnosu na tužitelja to rješenje postalo pravomoćno 2. veljače 2023. pa da je predmetna tužba nepravovremena. Ukazao je da je neodlučno što je vjerovnik HPB d.d. podnio žalbu protiv stavka II. t. 11. izreke rješenja o upućivanju u dijelu u kojem je taj vjerovnik upućen na parnicu jer da učinci takvih radnji nemaju nikakvog učinka na tužitelja jer navedeni ne predstavljaju jedinstvene i nužne suparničare. U prilog navedene tvrdnje pozvao se na odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-7280/19 od 22. siječnja 2020., PŽ-4148/18 od 26. srpnja 2018. i odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revd-1012/2020-2 od 23. lipnja 2020. Naglasio je da je tuženik fizička osoba, obiteljski čovjek, otac četvero malodobne djece kojem se ovakvim postupanjem suda krši pravo na pravično suđenje, pravo vlasništva i pravo na jednakost pred zakonom. Glede merituma spora smatra da tuženik prema tužitelju ima uvjetnu tražbinu odnosno tražbinu na osnovi regresnog prava koju bi tuženik mogao ostvariti od tužitelja onog dana kad se ostvari uvjet pa da takva tražbina mora biti naznačena u rješenju o utvrđenim i osporenim tražbinama. Pritom osporava i odluku o troškovima postupka jer da je prvostupanjski sud tužitelju neosnovano dosudio troškove sastava podneska od 16. svibnja 2024. i 24. listopada 2024., iako je tim podnescima tužitelj dostavljao u spis nove dokaze koje je već mogao dostaviti uz tužbu. Smatra da tužitelju ne pripada nagrada za zastupanje na pripremnom ročištu od 16. listopada 2024. jer je to ročište ponovno održano.

3. Tužitelj je u odgovoru na žalbu osporio sve žalbene navode te je predložio odbiti žalbu kao neosnovanu uz naknadu troškova odgovora na žalbu u iznosu od 20.159,31 EUR.

4. Žalba nije osnovana.

5. Ispitavši pobijanu presudu na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23), u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne

povrede odredbi parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. Zakona o parničnom postupku i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je presuda pravilna i zakonita, osim u dijelu odluke o troškovima postupka u kojem dijelu je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo.

6. Pri donošenju pobijane presude prvostupanjski sud nije počinio niti jednu od bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, pa ni onu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku na koju ukazuje žalitelj istaknuvši da je presuda proturječna i protivna zakonu. Suprotno žalbenim navodima, prvostupanjski je sud za ocjenu o osnovanosti tužbenog zahtjeva dao jasne i zakonite razloge koje prihvaća i ovaj drugostupanjski sud.

7. Predmet spora je zahtjev za utvrđivanje osnovanosti osporavanja tražbine tuženika Jozе Šarića iz Zagreba u iznosu od 1.615.761,94 EUR kao tražbine II. višeg isplatnog reda koju je tuženik prijavio u stečajnom postupku protiv stečajnog dužnika Feliciter d.o.o. u stečaju.

8. Između stranaka je bilo sporno je li tužba pravovremena kao i postoji li tražbina tuženika prema stečajnom dužniku u trenutku otvaranja stečajnog postupka, odnosno je li tuženik stečajni vjerovnik ili nije.

9. Prvostupanjski sud je utvrdio:

- da je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu od 6. rujna 2022. poslovni broj St-101/21, otvoren stečajni postupak nad stečajnim dužnikom Feliciter d.o.o. Sesvete i da su vjerovnici viših isplatnih redova pozvani da u roku od 60 dana prijave svoje tražbine,

- da je tuženik stečajnom upravitelju prijavio tražbinu u iznosu od 1.615.761,94 EUR (12.173.958,34 kn), koja je predmet ove parnice,

- da je tuženiku rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-101/21-49 od 17. siječnja 2023. osporena tražbina drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 1.615.761,94 EUR,

- da su stečajni upravitelj Vladimir Besek i vjerovnik Nova hrvatska banka d.d. (ranije Sberbak d.d.) upućeni na parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja predmetne tražbine jer Jozo Šarić u odnosu na predmetnu tražbinu raspolaže ovršnom ispravom - rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj Stpn-205/15 od 18. siječnja 2016. kojim je odobreno sklapanje predstečajne nagodbe nad tužiteljem,

- da se radi o tražbini iz Ugovora o kreditu 5000894 koji su sklopili stečajni dužnik ovdje tuženik kao primatelj kredita i Sberbank d.d. (sada Nova Hrvatska banka d.d.) kao davatelj kredita, koji ugovor je ovjeren kod javne bilježnice Obrenije Ribarić pod brojem OV-18525/2007 od 27. studenog 2007.,

- da su ovdje tuženik i društvo Meta nekretnine d.o.o. bili jamci platci iz navedenog Ugovora o kreditu 500894 i da su se obvezali kao jamci platci za obveze stečajnog dužnika, ovdje tužitelja, prema davatelju kredita,

- da tuženik kao jamac platac po navedenoj osnovi nije ništa platio za račun dužnika ovdje tužitelja.

10. Na temelju takvih utvrđenja prvostupanjski sud je utvrdio da je predmetna tužba pravovremeno podnesena budući da je rješenjem ovog suda poslovni broj PŽ-1103/2023-2 od 18. travnja 2023. ovaj sud odbio žalbu vjerovnika Nove hrvatske banke d.d. protiv rješenja u dijelu u kojem je utvrđeno da je vjerovniku Jozi Šariću osporeno potraživanje u iznosu od 1.615.761,94 EUR i da je stečajni vjerovnik Nova hrvatska banka d.d. (kao i stečajni upravitelj ovdje tužitelja) upućen na parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja predmetne tražbine. Sud je obrazložio da je neodlučno što žalbu protiv navedenog dijela rješenja nije podnio stečajni upravitelj stečajnog dužnika ovdje tužitelja, već samo stečajni vjerovnik Nova hrvatska banka d.d. jer sudska odluka postaje pravomoćna kada je više niti jedna stranka ne može pobijati žalbom. Pritom je ocijenio osnovanim tužbeni zahtjev jer je zaključio da tuženik kao jamac platac po osnovi Ugovora o kreditu još ništa nije platio za račun dužnika, stoga da sukladno čl. 143. st. 2. SZ-a ima pravo na osiguranje utuženog iznosa.

11. Sporno je i u žalbenom stupnju postupka pravovremenost tužbe, postoji li tražbina tuženika prema stečajnom dužniku u trenutku otvaranja stečajnog postupka odnosno je li tuženik stečajni vjerovnik.

12. Iz spisa proizlazi da je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu od 17. siječnja 2023. poslovni broj St-101/21, i to točkom II.11. izreke tog rješenja, stečajni upravitelj stečajnog dužnika (kao i vjerovnik Nova hrvatska banka d.d.) upućen da u roku od 8 dana od pravomoćnosti tog rješenja, odnosno od primitka drugostupanjske odluke, pokrene parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tuženikove tražbine II. višeg isplatnog reda, osporene u stečajnom postupku nad Feliciter d.o.o. u stečaju, Sesvete. Rješenjem ovog suda od 18. travnja 2023. poslovni broj PŽ-1103/2023-2 odbijena je žalba vjerovnika Nova hrvatska banka d.d. izjavljena protiv točke II.11. izreke predmetnog rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama. Tužitelj je navedenu odluku primio 14. srpnja 2023., što tuženik niti ne osporava. S obzirom na to da je predmetna tužba podnesena 14. srpnja 2023., i prema shvaćanju ovog suda podnesena je u zakonskom roku iz čl. 267. st. 1. SZ-a, jer se učinak osporavanja odnosi na sve vjerovnike kao i ishod parnice o osporenoj tražbini. Zbog navedenog razloga pravilno je shvaćanje prvostupanjskog suda da se u konkretnom slučaju ne može raditi o tzv. djeljivoj pravomoćnosti koja bi nastupila različito u odnosu na stečajnog upravitelja i u odnosu na vjerovnika koji je u konkretnom slučaju podnio žalbu.

13. Neodlučno je tuženikovo ukazivanje na odluke ovog suda poslovni broj PŽ-7280/19 od 22. siječnja 2020., PŽ-4148/18 od 26. srpnja 2018. kao i odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revd-1012/2020-2 od 23. lipnja 2020. jer se u navedenim odlukama radilo o postupku izvanredne uprave nad dužnikom Agrokor d.d. Zagreb i svim njegovim ovisnim i povezanim društvima i primjeni odredbe čl. 35. Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku („Narodne novine“ broj 32/17) koji zakonom se ovdje ne primjenjuje već mjerodavna odredba Stečajnog zakona (čl. 267. st. 1.) koju je prvostupanjski sud pravilno primijenio.

14. Neosnovano tuženik smatra da je predmetna tražbina trebala biti naznačena u tablici utvrđenih tražbina ukazujući na položaj stečajnog vjerovnika. Prema odredbi čl. 137. st. 1. SZ-a, stečajni vjerovnici su osobni vjerovnici dužnika koji u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka imaju koju imovinskopравnu tražbinu prema njemu. Odredbom čl. 143. SZ-a propisano je da solidarni dužnici i jamci dužnika mogu kao stečajni vjerovnici tražiti da im se vrati ono što su za dužnika platili prije ili nakon dana otvaranja stečajnoga postupka, ako im pripada pravo na vraćanje isplaćenoga prema dužniku (st. 1.), solidarni dužnici i jamci mogu podnijeti zahtjev da im se osigura iznos što će ga platiti za dužnika razmjerno iznosu koji bi im pripao kao stečajnim vjerovnicima (st. 2.).

15. S obzirom na to da među strankama nije sporno da tuženik u predmetnom slučaju nije ispunio obvezu prema tužitelju umjesto dužnika iz Ugovora o kreditu od 27. studenog 2007. a koji je tuženik sklopio kao jamac platac stečajnog dužnika ovdje tužitelja, tuženik nema tražbinu prema stečajnom dužniku, odnosno u trenutku otvaranja stečajnog postupka nije stečajni vjerovnik u smislu odredbe čl. 137. st. 1. i čl. 143. st. 1. SZ-a. Tuženik je trebao samo uputiti zahtjev stečajnom upravitelju za osiguranje budućeg regresnog prava (st. 143. st. 2. SZ-a), a kako je pravilno zaključio i prvostupanjski sud.

16. S tim u vezi pravilno je žaliteljevo shvaćanje da je odredbom čl. 72.a st. 2. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi propisano da jamci prijavljuju u postupak predstečajne nagodbe svoje nedospjele tražbine za koje će imati regresno pravo od dužnika u slučaju ispunjenja obveze, međutim nema mjesta primjeni navedene odredbe u ovom slučaju jer se ovdje primjenjuju odredbe Stečajnog zakona, a ne Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi.

17. Konačno, neosnovano tuženik ukazuje da mu je povrijeđeno pravo na pravično jer je tužitelju pred prvostupanjskim sudom bilo omogućeno da se izjasni o svojim zahtjevima i navodima, iznese činjenice i predloži dokaze te ravnopravno sudjeluje u postupku. U pobijanoj presudi sud je odgovorio na sve odlučujuće navode, dovoljno je obrazložena i ne može se smatrati arbitrarnom ili očito nerazumnom. Stoga ništa ne upućuje na zaključak da tužitelj nije imao pravično suđenje niti da mu je povrijeđeno pravo vlasništva kao ni pravo na jednakost pred zakonom.

18. Odluka o naknadi parničnog troška do iznosa od 148.166,63 EUR pravilno je zasnovana na odredbama čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku.

19. Odlučujući o naknadi parničnog troška u iznosu većem od navedenog, prvostupanjski je sud pogrešno primijenio materijalno pravo. Tužitelju nije trebalo dosuditi trošak za sastav podneska od 16. svibnja i 24. listopada 2024. prema Tbr. 9. t. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 126/22 i 138/23; dalje: Tarifa) jer se radi o podnescima iz Tbr. 8. t. 4. Tarife za koje tužitelju pripada 25% nagrade iz Tbr. 7. t. 1., 4., 7. i 8. Tarife, ali ne više od 25 bodova. Neosnovano tuženik smatra da tužitelju ne pripada trošak zastupanja na pripremnom ročištu od 16. listopada 2024. jer da je ranije pripremno ročište bilo odgođeno, budući da je Zakonom o parničnom postupku

jasno određeno da se pripremno ročište može odgoditi jednom. Kako se na navedenom ročištu raspravljalo o meritumu spora, pravilno je tužitelju prvostupanjski sud priznao trošak tog ročišta sukladno Tbr. 9. t. 1. Tarife. Radi navedenog razloga ukupan iznos koji je tužitelju priznat po osnovi naknade parničnih troškova trebalo je umanjiti za troškove sastava navedenih podnesaka u iznosu preko dosuđenog iznosa od po 62,21 EUR prema Tbr. 8. t. 4. Tarife, za što je tužitelju inače dosuđen iznos od ukupno 31.597,74 EUR (uključujući PDV).

20. S obzirom na navedeno, trebalo je na osnovi odredbe čl. 368. st. 1. Zakona o parničnom postupku odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi pobijanu presudu u dijelu kako je to navedeno u točki I. izreke ove drugostupanjske presude, te primjenom odredbe čl. 373. t. 3. Zakona o parničnom postupku preinačiti je u dijelu kako je to navedeno u točki II. izreke ove drugostupanjske presude.

21. Naknada troškova za sastav žalbe protiv pobijane presude tuženiku ne pripada, jer je s tom žalbom uspio u razmjerno neznatnom dijelu – samo u odnosu na odluku o naknadi parničnih troškova, pa je odbijen tuženikov zahtjev za naknadu tog troška (točka III. izreke ove drugostupanjske presude).

22. Trošak sastava odgovora na žalbu ovaj je sud, s obzirom na sadržaj tog podneska, ocijenio kao trošak koji nije bio potreban za vođenje parnice (čl. 155. st. 1. Zakona o parničnom postupku) pa je odbio tužiteljev zahtjev za naknadu troška po toj osnovi (točka IV. izreke ove presude).

Zagrebu, 15. listopada 2025.

Predsjednica vijeća
Mirta Matić

Broj zapisa: **9-3087e-047db**

Kontrolni broj: **09d9d-2144c-a010f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mirta Matić, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.